

για τη συνθήκη Σένγκεν...

έκδοση της αναρχικής ομάδας Ν. Λιοσίων
νοέμβρης '96

Ένα σημείωμα για την έκδοση

Ένας αγώνας ενάντια στην συνθήκη του Σένγκεν, γίνεται αμέσως κατανοητό ότι θα μπορούσε να αποτελέσει το υπόβαθρο για μια κοινή πολιτική-κοινωνική σύμπραξη, μεταξύ των νεόπινων αντικαθεστωτικών και των ριζοσπαστών πολιτικών ή οικονομικών μεταναστών. Σ' αυτή τη βάση και εν όψει της έγκρισης της συνθήκης από το ελληνικό κοινοβούλιο τον Νοέμβριο του 1995, συγκροτήθηκε στις δυτικές συνοικίες της Αθήνας μια πρωτοβουλία αντιεξουσιαστών και αναρχικών.

Στόχος της ήταν να προπαγανδίσει την λογική και τις συνέπειες της λειτουργίας της συνθήκης, αλλά και να δράσει ενάντια της.

Στις αρχές του καλοκαιριού έγιναν οι πρώτες ανιχνευτικές εκτιμήσεις για τις δυνατότητες και τις προοπτικές, που συνεχίστηκαν για να πάρουν πιά συγκεκριμένη μορφή-με εμμονή-όλο το καλοκαίρι. Το φθινόπωρο άρχισε μιά δράση σε περιοχές που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν γκέττο μεταναστών. Μία εκδήλωση στον Αγ.Σπυρίδωνα του Αιγάλεω, που πλαισιώθηκε αυθόρμητα από δεκάδες ιρακινούς και στην συνέχεια κάτι παρόμοιο στο Γκασοχώρι, όπου μένουν εκατοντάδες μουσουλμάνοι της Θράκης-κι όχι μόνο. Τον Οκτώβριο ανακοινώθηκε ότι η έγκριση της συνθήκης από την Ελλάδα θα αναβάλλονταν έως τον Ιούνιο του 1996, γεγονός που ανέστειλε την κλιμάκωση της δράσης της πρωτοβουλίας.

Το βασικό σκεπτικό του κειμένου αυτής της μπροσούρας αποτελεί την δική μας θεωρητική συνεισφορά σ' αυτήν την προσπάθεια, που όμως, δεν πρόλαβε να συνδιαμορφωθεί με τους άλλους συντρόφους για να εκδοθεί και να μοιραστεί από κοινού. Την εκδίδουμε ωστόσο, αυτήν την εποχή, αποκλειστικά πια σαν ομάδα, πιο «εκτεταμένη» και εμπλουτισμένη με νεώτερα στοιχεία.

Θέλουμε να συνεισφέρει, σαν ένα επιπλέον εγχειρίδιο, σ' έναν αγώνα που θεωρούμε απαραίτητο να απλωθεί ενάντια σ' αυτό το θεσμικό έκτρωμα, ενάντια στους εμπνευστές και διεκπαιρωτές του.

Νοέμβριος '96

Η συνθήκη της Σένγκεν είναι αυτή που διαφημίστηκε σαν η εορταστική διαδικασία της κατάργησης των συνόρων σε πολλές από τις χώρες της Ε.Ε. Όλοι, "ευρωπαίοι", μπορούν πια να χαρούν τον εαυτό τους με μια "ολοκληρωμένη κοινοτική" συνείδηση μετα-μορφωμένη στην μαγική κάρτα διαβατήριο. Άνετα ταξίδια χωρίς καθυστερήσεις διαδικαστικές και τακτικά πηγαιν-έλα για ψώνια στις πρωτεύουσες του πλούσιου βορρά.

Ποιός αφελής, όμως, πιστεύει ότι εννέα κράτη, τα οποία στην συντριπτική πλειοψηφία τους δεν έχουν καμιά σχέση με κάθε είδους "πρόνοια" - και μάλιστα μερικά απ' αυτά ευθύνονται άμεσα για τις ανθρωποσφαγές στην πρώην Γιουγκοσλαβία - θα ενδιαφερθούν σπαταλώντας δισεκατομμύρια δολάρια απλά για να μην καθυστερούν οι πολίτες στα ταξιδάκια τους και να μπορούν να κάνουν εύκολα τα ψώνια τους;

Πίσω από την διαφήμιση, παρατηρώντας το "προϊόν" στο άρθρο 93 πληροφορούμαστε ότι "αντικείμενο" του συστήματος Σένγκεν είναι: "η προστασία της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, περιλαμβανομένης και της κρατικής ασφάλειας". Δημόσια τάξη και κρατική ασφάλεια λοιπόν, να που με την πολύ γνωστή - από την ιστορία μας - γλώσσα, συναντάμε και πάλι το αποτρόπαιο νυστέρι του φασισμού να συνοδεύει τα (δια)κρατικά εγχειρήματα.

Οι ευκολίες των πολιτών είναι βέβαια το πρόσχημα. Η καινούργια κάρτα-διαβατήριο του Σένγκεν θα ελέγχεται από έναν κεντρικό υπολογιστή στο Στρασβούργο, στον οποίο - μόνο προς το παρόν - είναι μεθοδικά καταχωρημένοι 2.000.000 φάκελλοι. Ο δικός μας πρώην αναπληρωτής υπουργός εξωτερικών Μαγκάκης δήλωσε στην "Ε" 23.5.1995: "Οι κίνδυνοι είναι μεγάλοι, με την συνένωση των αρχείων- και υπάρχουν πολλά αρχεία, ιατρικά φορολογικά, δικαστικά, ακόμα και πολιτικά (!) - η ζωή των πολιτών θα γίνει κοινό ανάγνωσμα. Γι' αυτό πριν επικυρώσουμε την συμφωνία, που ήδη έχουν επικυρώσει 8 κράτη, πρέπει να βασανίσουμε το ζήτημα"

Τα εσωτερικά σύνορα θα είναι ελεύθερα μόνο για τους υπεράνω υποψίας πολίτες. Για τους άλλους - που θα είναι κι οι περισσότεροι - θεσμοθετείται αυστηρός έλεγχος, αφού στα σύνορα οι αστυνομικές αρχές θα'ναι συνδεδεμένες με το S.I.S. (Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν) στο Στρασβούργο

Τα υπό καταχώρηση πρόσωπα χωρίζονται σε πέντε κατηγορίες σύμφωνα με την συνθήκη:

1. Τα καταζητούμενα για σύλληψη πρόσωπα, με σκοπό την έκδοσή τους κατόπιν αιτήματος της δικαστικής αρχής του ενδιαφερομένου κράτους (άρθρο 95).

2. Οι αλλοδαποί, των οποίων απαγορεύεται η είσοδος στον χώρο Σένγκεν. Συμφωνία με το άρθρο 96 κάθε αλλοδαπός ο οποίος έχει καταδικαστεί σε φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή έχει απελαθεί από κάποια χώρα - μέλος της Σένγκεν, ή υπάρχουν σε βάρος του βάσιμες υπόνοιες ότι διέπραξε σοβαρές αξιόπινες πράξεις ή πραγματικές ενδείξεις ότι προτίθεται να εκτελέσει παρόμοιες πράξεις στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου μέρους (άρθρο 95 παρ.2) μπορεί να θεωρηθεί απειλή για τη δημόσια ασφάλεια.

3. Τα πρόσωπα που εξαφανίστηκαν ή που, για δική τους προστασία ή για πρόληψη απειλών, πρέπει να τεθούν σε ασφαλές μέρος, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που πρέπει να εγκλειστούν σε άσυλο κατόπιν δικαστικών αποφάσεων ή άλλων αποφάσεων αρμόδιων αρχών του κράτους (άρθρο 97).

4. Οι μάρτυρες και γενικώς τα πρόσωπα που καλούνται να εμφανιστούν ενώπιον των δικαστικών αρχών.

5. Τα άτομα ή τα οχήματα που είναι στόχος διακριτικής παρακολούθησης ή ειδικού ελέγχου, σύμφωνα με το άρθρο 99.

Μια τέτοια καταχώρηση μπορεί να πραγματοποιείται για την καταστολή ποινικών παραβάσεων και την πρόληψη απειλών της δημόσιας ασφάλειας:

α) στις περιπτώσεις που υπάρχουν πραγματικές ενδείξεις οι οποίες δημιουργούν υπόνοιες ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο προτίθεται να διαπράξει ή διαπράττει πολυάριθμες και εξαιρετικά σοβαρές αξιόπινες πράξεις,

β) στις περιπτώσεις που η συνολική εκτίμηση για το συγκεκριμένο άτομο επιτρέπει να υποθεθεί ότι θα διαπράξει και στο μέλλον εξαιρετικά σοβαρές αξιόπινες πράξεις με βάση τις αξιόπινες πράξεις, τις οποίες έχει διαπράξει μέχρι την συγκεκριμένη στιγμή.

Τα στοιχεία που καταχωρούνται στο πλαίσιο της διακριτικής παρακολούθησης αφορούν:

1. την πληροφορία ότι το άτομο ή το όχημα βρέθηκε
2. το χρόνο, τον τόπο και την αιτιολογία του ελέγχου
3. την προέλευση και τον προορισμό του
4. τους συνοδούς και τους συνεπιβάτες του αναφερομένου ατόμου
5. τα μεταφερόμενα αντικείμενα
6. τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες βρέθηκε το όχημα.

Με αυτή την χαρακτηριστική παράθεση των κυριότερων άρθρων της συνθήκης γίνεται αντιληπτό ότι ολοκληρώνεται το όραμα του αστυνομικού κράτους, του κράτους ασφάλειας της Σένγκεν, του Μάαστριχτ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

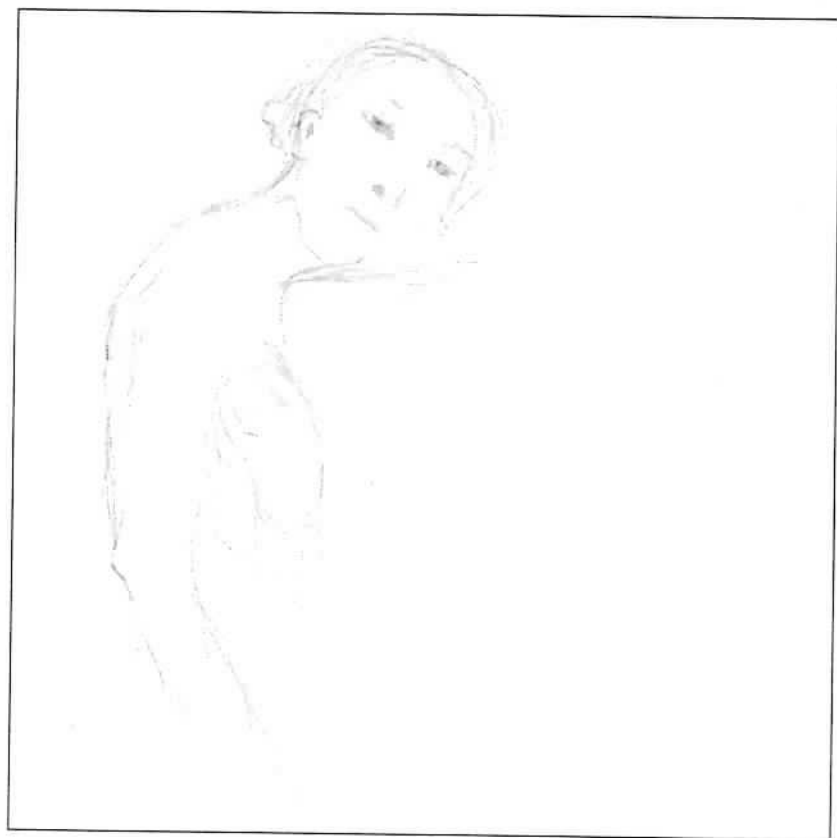
Το τεκμήριο "αθωότητας" δίνει τη θέση του στο τεκμήριο "ενοχής".

Η βεβαιότητα στην υποψία. Η απόδειξη στην ένδειξη. Το άσυλο στην απέλαση και η "φιλοξενία" στην εκδίωξη.

Η πλειοψηφία των πολιτών της Ευρώπης θα βρίσκονται υπό "διακριτική παρακολούθηση".

Ο εξωτερικός εχθρός, δηλαδή ο αλλοδαπός, ο ξένος, ο μετανάστης, ο πολιτικός πρόσφυγας, ο διωκόμενος, ο φτωχός, έτσι κι αλλιώς είναι ύποπτος για την δημόσια τάξη και ασφάλεια της Ευρώπης και του απαγορεύεται η είσοδος στο κράτος Σένγκεν. Κάθε πληροφορία που τον αφορά θα καταχωρείται στο S.I.S. και θα τον κυνηγάει σε όλο το κράτος Σενγκεν.

Ο εσωτερικός εχθρός, δηλαδή η κοινωνία των 2/3, η κοινωνική πλειοψηφία που δεν χωράει στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση, θα καταχωρείται στο S.I.S. και θα παρακολουθείται. Οι άνεργοι, οι φτωχοί, όσοι παραβαίνουν το νόμο, οι διαφορετικοί, οι ψυχασθενείς, οι χρήστες ναρκωτικών, όσοι παρεκκλίνουν του μέσου όρου στην εμφάνιση, στις σεξουαλικές προτιμήσεις, στις ιδεολογικές αναζητήσεις, θα φακελώνονται. Έτσι κι αλλιώς, είναι ύποπτοι για την αμφισβήτηση της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων (περ. Ουτοπία).

Η "ΕΦΕΥΡΕΣΗ" ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΣΕΝΓΚΕΝ

Η συνθήκη του Σένγκεν είναι συμπληρωματική σε μια πλειάδα άλλων συμφωνιών, για τις οποίες το ίδιο το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο σ' έναν αποδιοργανωτικό πανικό επισημαίνει ότι: ... συμβάλλουν στην δημιουργία ενός δημοκρατικού ελλείμματος από την άποψη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έτσι ώστε οι ενδιαφερόμενοι πολίτες να μην μπορούν να ενημερώνονται επαρκώς για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους".

Όλες αυτές οι συνθήκες έχουν πια προσδιορίσει μια ανεπίστρεπτη διαδικασία για την κοινωνική και πολιτική οργάνωση των χωρών που δεσμεύουν. Αποχώρηση για μια χώρα θα σήμαινε ταυτόχρονα και μακροχρόνια αποσταθεροποίηση.

Τι εξυπηρετούν όμως αυτές οι πιέσεις που γίνονται και εξώφθαλμα εμφανείς σε μια σημαντική είδηση; "Ο Β.Βενιζέλος εξέφρασε την εκτίμηση ότι η χώρα μας **ανεξάρτητα από την βούληση της** είναι πιθανό να υποχρεωθεί να κυρώσει το Σενγκεν" ΝΕΑ 29/3/1995.

Οι απαντήσεις μπορούν να βρεθούν μόνο μέσα από τις ηγεμονικές ανακατατάξεις στα πλαίσια της νέας τάξης πραγμάτων.

Όσο κι αν φαίνεται παράλογο, μετά την κατάρρευση του ανατολικού μπλόκ και το σπάσιμο της ισορροπίας, που βασιζόνταν στον ανταγωνισμό των δυο συστημάτων, αποκαλύφθηκε η αδυναμία του νικητή να ισορροπήσει στην παγκόσμια κυριαρχία. Η έννοια της πολυπολικότητας της κυριαρχίας είναι πια ένα νέο καθεστώς, όπως και η εμφάνιση του όρου "τριάδα ηγεμονίας" - για τις ΗΠΑ, Ιαπωνία, Δυτ. Ευρώπη- και είναι έτοιμη να προωθήσει νέες εκτιμήσεις στις αναλύσεις της καπιταλιστικής εξέλιξης. Οι ΗΠΑ που μέχρι πριν λίγα χρόνια ήταν ο μεγαλύτερος πιστωτής παγκοσμίως μεταβλήθηκε μέσα σε λίγα χρόνια στον μεγαλύτερο οφειλέτη του κόσμου: " Κατά τη δεκαετία του '80 τριπλασιάστηκε το δημόσιο χρέος από 645 δισεκατομμύρια σε 1,75 τρισεκατομμύρια δολάρια στον ετήσιο προϋπολογισμό του 1986 - τα καθαρά χρέη στο εξωτερικό υπολογίζονται το 1987 σε 400 δις δολάρια" Herz, 1989.

Το μερίδιο των ΗΠΑ στην παγκόσμια παραγωγή αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών μειώθηκε το χρονικό διάστημα μεταξύ 1950-80 από το 40% στο 23%. Το μερίδιο της Ιαπωνίας και της Δυτικής Ευρώπης αυξήθηκε το ίδιο χρονικό διάστημα από 22% σε 39%. Την δεκαετία του 1980, οι ΗΠΑ ως ηγετική δύναμη στο παγκόσμιο εμπόριο παραγκωνίστηκαν από την ΟΔΓ και βρίσκονται πλέον στην δεύτερη θέση, όπου δέχονται σκληρές επιθέσεις από την Ιαπωνία.

Μ' αυτό μόνο το μικρό οικονομικό δείγμα μπορούμε να αντιληφθούμε ότι έχει αρχίσει ένας αγώνας δρόμου για την κυριαρχία μεταξύ των καπιταλιστικών βιομηχανικών κρατών. Η ΟΔΓ και η Ιαπωνία μη σπαταλώντας ούτε δολάριο για στρατιωτικούς εξοπλισμούς - όπως "υποχρεώθηκαν" από τους συμμάχους μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο-αναπτύχθηκαν γιγαντιαία σε αντίθεση με τον πρώην μεγάλο ηγεμόνα ,τις ΗΠΑ, που δεν μπορεί πια να αντισταθμίσει το ασήκωτο στρατιωτικό βάρος της παγκόσμιας κυριαρχίας.

Ο κόσμος των αφεντικών διέπεται - από ένα "νέο τύπο συσσώρευσης". Στην έκθεση του ΟΗΕ για τον ρόλο των υπερεθνικών κοντσέρν στον κόσμο υπογραμμίζεται η σημασία της επανάστασης της παραγωγικής δύναμης για τις στρατηγικές προσαρμογής των επιχειρήσεων "Τα προηγούμενα χρόνια υπήρξαν εξαιρετικά σημαντικές εξελίξεις στον τομέα της τεχνολογίας. Ενώ οι τεχνολογίες της πληροφορικής που βασίζονταν στην μικροηλεκτρονική ήταν ήδη πολύ αναπτυγμένες τη δεκαετία του '70, η δεκαετία του '80 διακρίνεται κυρίως για την ταχύτητα με την οποία οι τεχνολογίες αυτές εισήχθησαν στις παραγωγικές διαδικασίες αγαθών και παροχής υπηρεσιών. Αυτές οι τεχνολογίες γίνονται όλο και πιο γρήγορα οι τεχνολογίες-κλειδιά ολόκληρου του οικονομικού συστήματος των βιομηχανοποιημένων οικονομιών της αγοράς. Η αυξανόμενη εφαρμογή τους και η δραματική άνοδος της αποτελεσματικότητας - μαζί με τις εξελίξεις στον τομέα της βιοτεχνολογίας και σε νέες βιομηχανικές πρώτες ύλες - κάνουν να αναρωτιέται κανείς αν η παγκόσμια οικονομία μπαίνει σε μια νέα τεχνολογική εποχή, της οποίας οι οικονομικές συνέπειες σε όλες τις ομάδες χωρών δεν μπορούν να υπολογιστούν ακόμη με ακρίβεια". (UNCTC, 1988, σελ.21)

Η πρόκληση για την αναδιάρθρωση της τεχνολογικής παραγωγικής βάσης είναι φανερό λοιπόν, ότι προκύπτει από τις ίδιες τις δομές του ανταγωνισμού στην παγκόσμια αγορά.

Έχουν δημιουργηθεί ήδη οι προϋποθέσεις, ώστε η επιβολή του νέου τύπου συσσώρευσης να μην μπορεί, παράλληλα, να εννοηθεί σαν μια στρατηγική καθαρά ή κυρίως της εσωτερικής αγοράς. Η τεχνολογίες της - λεγόμενης - "τρίτης βιομηχανικής επανάστασης" απαιτούν, σε αντίθεση με την "φορντιστική διάταξη", την ύπαρξη παγκόσμιων αγορών. Έτσι, ενώ από τη μία πλευρά ένα τμήμα των "παλιών" βιομηχανιών εντάσεως εργασίας, που καταργούνται στα κέντρα του καπιταλισμού, όπως οι λεγόμενοι κλάδοι δομικής κρίσης (άνθρακας, χάλυβας, ναυπηγεία), μεταφέρθηκαν στον τρίτο κόσμο, η επιβολή του νέου τύπου συσσώρευσης συνδέθηκε στα κέντρα του καπιταλισμού με μια ώθηση της διεθνοποίησης (Deppe, 1995). Ο διευθυντής του γερμανικού κοντσέρν Ζήμενς, λέει: η στρατηγική της παγκοσμιοποίησης δεν αναφέρεται εξάλλου μόνο στην πώληση προϊόντων και συστημάτων παγκοσμίως, αλλά εμπεριέχει κι έναν ισχυρότερο διεθνή προσανατολισμό στην επιλογή του τρόπου παραγωγής. Την ανάπτυξη μεγάλων συστημάτων

στην τεχνολογία των τηλεπικοινωνιών, για παράδειγμα μπορούν να αναλάβουν, εξαιτίας των μεγάλων προκαταβολών, μόνο επιχειρήσεις που διαθέτουν στην παγκόσμια αγορά μερίδια της τάξης του 10-15% τουλάχιστον. Προυπόθεση γι' αυτό είναι μια παγκοσμιοποίηση της επιχείρησής μας. Οι εξαιρετικά υψηλές προκαταβολές δεν θα είναι ζημιογόνες όμως, μόνο αν εκμεταλλετούμε τις οικονομίες μεγάλης κλίμακας, δηλαδή αν μπορέσουμε να παράγουμε και να πουλήσουμε σε μεγάλες ποσότητες. Γι αυτό πρέπει να δράσουμε παγκοσμίως και κυρίως να αναπτύξουμε τη θέση μας στις αγορές των βιομηχανικών περιοχών της τριάδας. (Schmidt, 1990 σελ. 2-3 και Reuter, 1990).

Πίσω όμως, από τις γεμάτες αυτοπεποίθηση και αποφασιστικότητα δηλώσεις του μεγαλοστελέχους της Ζήμενς, κρύβεται μια αγωνιώδης ανασφάλεια που προκύπτει από τις δυσκολίες των ευρωπαϊκών αφεντικών στο να παγκοσμιοποιήσουν τις επιβουλές τους. Στην "έκθεση Τσεκίι" που έπρεπε να αιτιολογήσει τα οικονομικά προτερήματα της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς, αναφέρονται πολύ ξεκάθαρα τα δεδομένα: Στην αναμέτρηση με Ιάπωνες και Αμερικανούς ανταγωνιστές οι ευρωπαϊκές εταιρείες είναι πολύ πίσω. Από την αρχή της δεκαετίας του '80 το μερίδιο των ευρωπαϊκών εταιρειών μειώνεται συνεχώς σε πολλούς τομείς της παγκόσμιας αγοράς. Οι υπερπόντιες εταιρείες βελτίωσαν σαφώς την υπεροχή τους σε τομείς υψηλής τεχνολογίας, όπως οι κλάδοι ηλεκτρισμού και ηλεκτρονικής, η τεχνολογία γραφείου καθώς και η επεξεργασία στοιχείων. (Cecchini, 1988 σελ.118). Και στη συνέχεια προτείνει, με τη δημιουργία της ενιαίας αγοράς, να δημιουργηθούν δομές με υπερεθνική συγχώνευση και συνεργασία, που να επιτρέπουν στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις μια εκ νέου "επίθεση στην παγκόσμια αγορά": Όταν μια ευρωπαϊκή επιχείρηση έχει εξασφαλίσει μια επαρκή ανταγωνιστικότητα, μέσα από την εκμετάλλευση των προτερημάτων των μεγεθών, τις ενδοεπιχειρησιακές προσαρμογές και την ιδανική απορρόφηση του προσωπικού και των ερευνητικών πόρων της, τότε υπάρχουν οι ιδανικές προϋποθέσεις για τη συνεργασία με εξωκοινοτικούς συνεργάτες για την αξιοποίηση νέων αγορών... **η ιδανική εκμετάλλευση του ευρωπαϊκού πλεονεκτήματος της κοινής πατρίδας.** (Cecchini 1988 σελ.119)

Εως σήμερα η μάχη για την υπεροχή στις παγκόσμιες αγορές, στα πλαίσια της τρίτης πια βιομηχανικής επανάστασης, αφήνει άκρωσ δυσοίωνα μηνύματα για την ΕΕ. Στα 1990 και μετά την αρνητική οικονομική

κατάσταση στις ευρωπαϊκές εταιρείες κομπιούτερ (κρίση στη Φίλιπς και στη Νιξντορφ, μεγάλες ζημιές στην Μπουλ, Νορσκντατα και Ολιβέτι) ακολουθεί μια δραματική έκκληση: Αν δεν συγκλίνουν πολύ γρήγορα οι ευρωπαίοι κατασκευαστές κομπιούτερ και οι κυβερνήσεις σε μια δραματική και αλληλέγγυη ενέργεια, το τέλος μιας ανεξάρτητης βιομηχανίας ημιαγωγών και κομπιούτερ μοιάζει να είναι πλέον μόνο ζήτημα χρόνου. (Seitz, 1990,σελ.47)

Από την άλλη μεριά, οι ΗΠΑ και η Ιαπωνία έχουν εκφράσει τον φόβο ότι με την πραγματοποίηση, το 1992, της ενιαίας αγοράς χωρίς σύνορα καθώς και με την διεύρυνση της νομισματικής ένωσης, η Δυτική Ευρώπη θα μπορούσε να μεταβληθεί σε ένα "οχυρό" στο πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομίας. Οι "φόβοι" αυτοί μας αποκαλύπτουν και τις προοπτικές όλων των ευρωπαϊκών διακρατικών συμφωνιών.

Ο "νέος τύπος συσσώρευσης" ο οποίος αρχίζει να διαφαίνεται με την χρήση νέων τεχνολογιών, συνεπάγεται - στο επίπεδο των ίδιων των επιχειρήσεων - όχι μόνο αλλαγές στην τεχνολογική δομή της παραγωγής, αλλά στο συνολικό σύστημα εργασίας (απελευθέρωση του ωραρίου δουλειάς από το ωράριο λειτουργίας της επιχείρησης, αλλαγές στην ποιοτική δομή του εργατικού δυναμικού, καθώς και στο συνολικό σύστημα απασχόλησης).

Ο "νέος αυτός τύπος συσσώρευσης", όπως είναι ολοφάνερο θα πληθύνει τις στρατιές των ανέργων και σε συνδιασμό με τις νέες φασιστο-ρατσιστικές επιλογές των επιμέρους εθνών-κρατών θα επαναπροσδιοριστούν τα θεσμικά όρια για τους κοινωνικά (νεο)αποκλεισμένους και κάθε είδους "διαφορετικούς". Ο τρίτος κόσμος και οι πρώην ανατολικές χώρες, καθώς αποσυντίθεται κοινωνικά και με τεράστια χρέη θα τροφοδοτήσουν με περισσότερη ένταση τις χώρες του βορρά με αυταπατημένους μετανάστες.

Αν λοιπόν το οχυρό της Ευρώπης θέλει να είναι σεβαστά ανταγωνιστικό στον αγώνα για την νέα ηγεμονία πρέπει να προετοιμαστεί. Όλες οι συμφωνίες στοχεύουν σε μια όσο το δυνατόν πιο τέλεια θεσμική συνοχή, που να ανταπεξέλθει στο νέο επερχόμενο κύμα κοινωνικού ανταγωνισμού και στην εκτόνωση και καταστολή ενδεχομένων εξεγέρσεων.

Η ΣΕΝΤΚΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η "ύπαρξη" μιας χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση σημαίνει και την δέσμευσή της σε μια πληθώρα διακρατικών συμφωνιών. Τυπικά, βέβαια καλείται να συμμετάσχει, σε ισότιμη βάση, στην διαμόρφωση των συμφωνιών αυτών μέσα στις αρμόδιες επιτροπές. Ουσιαστικά, και είναι αυτονόητο, η ισότιμη βάση είναι μια επίφαση, καθώς μετράει περισσότερο ο "λόγος" των ισχυρών της ΕΕ. Αυτό που βαραίνει, εν τέλει, είναι η δέσμευση των "αδύνατων" για την εφαρμογή αυτών των συμφωνιών.

Όλα αυτά τα χρόνια, που η Ελλάδα συμμετέχει στην ΕΟΚ - αρχικά- και στην εξέλιξη της, την ΕΕ, έχει εξαρτηθεί με απόλυτο τρόπο απ' αυτήν. Ολόκληρη η θεσμική - κοινωνική, πολιτική και οικονομική - οργάνωσή της έχει διαμορφωθεί με έναν τέτοιο τρόπο από τα διευθυντήρια της ΕΕ που χαρακτηρίζεται σαν δρόμος χωρίς επιστροφή. Αυτό σημαίνει **ότι μια ενδεχόμενη αποχώρηση της Ελλάδας από την Ε.Ε., αυτόματα θα σημάνει και την πλήρη αποδιοργάνωση της σε όλα τα επίπεδα**. Φυσικά, όλη αυτή η χρόνια και αργή διαδικασία εξαρτοποίησης συνοδεύονταν από την επίφαση του εκσυγχρονισμού και την προοδευτική αναδιάρθρωση ενάντια σε μια αδιέξοδη οπισθοδρομική παράδοση.

Παράλληλα, το ίδιο το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο, που θεωρείται και το αισθητήριο ανθρωπιστικό κέντρο της Ε.Ε., έχει ήδη καταγγείλει ότι η πληθώρα των νόμων και διατάξεων που απορρέουν από τις δεκάδες διακρατικές συμφωνίες **εγκλωβίζουν** τους "πολίτες". Απ' την μια πολλοί νόμοι, διατάξεις και προσθήκες συμφωνιών αντιφάσκουν με αντίστοιχες άλλων συμφωνιών, που διαμορφώνονται από διαφορετικές επιτροπές. Απ' την άλλη οι "πολίτες" αγνοούν τις ίδιες τις συμφωνίες - και φυσικά όχι τυχαία - πόσο μάλλον και τις αντιφάσεις τους.

Μέσα σ' αυτό το επιτειδευμένο χάος λίγη σημασία έχει ο πολιτικός χαρακτήρας των κυβερνήσεων, καθώς ο κρατικός μηχανισμός εργάζεται σαν μια μηχανή πάνω σε ράγες. Δεν είναι τυχαία η δήλωση του Β.Βενιζέλου - που προαναφέραμε -για υποχρέωση υποταγής σε ανηλεϊμένες αποφάσεις των ευρωπαϊκών διευθυντηρίων. Επομένως, πάνω στο κράτος αντανακλώνται

άμεσα οι διεθνείς ανταγωνισμοί - στα ενδότερα της G7, δηλ. της "συνεργασίας" των 7 πιο πλούσιων κρατών του κόσμου - για να επιβληθούν στη συνέχεια τα οικτρά αποτελέσματα τους αντίστοιχα άμεσα πάνω στους - κοινωνικά και ταξικά - καταπιεσμένους της ελληνικής επικράτειας.

Μέσα σ' αυτό το πνεύμα η συνθήκη του Σένγκεν αποφασίστηκε απο - και για - τα συμφέροντα της Γερμανίας και της Γαλλίας για τον καταμερισμό ισχύος στην παγκόσμια τάξη πραγμάτων. Και για να αποδώσει αυτή η συνθήκη είναι υποχρεωμένες όλες οι άλλες χώρες της ΕΕ να υπογράψουν την έγκρισή της, ανεξάρτητα από την "βούληση", τις επιλογές και την συνολικότερη πολιτική των επιμέρους κυβερνήσεων. Ο Ελληνικός διοικητικός κρατικός μηχανισμός, πρόθυμα πειθήνιος σε τέτοιου είδους επιταγές, παρακάμπτοντας κάθε είδους συνταγματική ευρυθμία - κοινοβούλια και τα τοιαύτα - προκυρήττει διαγωνισμό και τελικά αναθέτει στην Control Data το έργο της εγκατάστασης υπολογιστών στο Υπουργείο δημόσιας τάξης, στα τελωνεία, στα πολυδύναμα αστυνομικά τμήματα, τη σύνδεση μεταξύ τους, αλλά και την σύνδεση όλων αυτών με το S.I.S. στο Στρασβούργο. Ήδη, έχει ολοκληρωθεί το μέρος που αφορά το υπουργείο δημόσιας τάξης και επιπλέον ένα πειραματικό κέντρο στο τελωνείο Πειραιά, τα οποία λειτουργούν κανονικά. Η επιβεβλημένη έγκριση της συνθήκης από το Ελληνικό κοινοβούλιο είχε οριστεί για τον Ιούνιο '95. Μετά όμως τις αντιρρήσεις του Σιράκ και την απειλή ότι θα αποχωρήσει από την συνθήκη υπό τον ήχο των Αλγερινών βομβών στο Παρίσι (γιατί δεν "απέδωσε" το S.I.S.) Η ελληνική κοινοβουλευτική έγκριση αναβλήθηκε επ' αόριστον. Τον Σεπτέμβριο του 96, ωστόσο, αμέσως μετά τον διορισμό του Ρωμαιού στο υπουργείο δημόσιας τάξης, δηλώθηκε η πολιτική βούληση για άμεση επικύρωση της συνθήκης.

Το ελληνικό κράτος εξελίσσεται σε πρότυπο προπύργιο του λεγόμενου "νεο-ευρωπαϊκού πολιτισμού", ενός νεοφιλελεύθερου πολιτισμού που διευρύνει και ισχυροποιεί μια παράδοση κρατισμού και καταστολής, κοινωνικού και φυλετικού ρατσισμού.

Ωστόσο, τίποτα δεν εγγυάται, ότι οι εφιάλτες των κοινωνικών εκρήξεων, που προσπαθούν να αποφύγουν οι ευρωπαίοι και έλληνες κυρίαρχοι και με ηλεκτρονικά πια τερτίπια, θα σταματήσουν να τους επισκέπτονται τις νύχτες.

Οι "καταραμένοι" της κοινωνίας οφείλουν να κάνουν την πραγματικότητα της κυριαρχίας χειρότερη και από τους χειρότερους εφιάλτες των κυρίαρχων.

السینین « SENGEN » بولڈ لکھ خانصاً، واطی الراس

للاھترام : لد بوجد « لون - ہنیت - وطن

مقاومتہ عند المعصریۃ الدولیتہ

ANTIAUTHORITARIAN
MOVEMENT
FROM WEST SUBURBS

الدهجہ : الحجۃ 10/6 سترین لڈول

ساحتہ : آغیرس سبرید وناس ((ایٹالیوا))

ی الساعتہ

“Η συνθήκη του Σένγκεν σε θέλει γονατιστό
Η αξιοπρέπεια δεν έχει χρώμα, φυλή, πατρίδα...”

HALKLAR ARASINDAKI SAHTE
AYDIMCILIGA VIRGUL IRKÇILIA
KOMA EŞİTSİZLİYE KOMA
SÖMÜRÜYE VE
BASKIYA KARŞI
DURALIM
SENGEN
ANLAŞMASINA
KARŞI
ÇIKALIM

28 10 95 CUMARTESİ AKŞAMI

GAZİN YENİ PARKINDA TOPLANTİMİZ

OLACAKTIR

BATI ATIKI BÖLGESİ

DAYANISMA GURUBU

ΕΑΝ ΕΙΣΑΙ

στωκός,
όστεγος,
ψυκασθενής,
τοξικομανής,
«διαφορετικός»,
ανταρχειτικός

ΜΑΘΕ ΟΤΙ

η συμφωνία του
Σένγκεν
φτιάχτηκε για
αίνο,

για να σε
ελέγξει,
περικρατώσει,
καταστείλει,
υποτάξει και
εξοντώσει

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ του Σένγκεν

Μα Γνωρίζουμε

ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ - ΥΠΟΤΑΓΗΣ - ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΙΑΣ